

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17104/2023
07.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Радославе Мађаров и Весне Станковић, чланова већа, у предмету извршног повериоца АА из с. ..., Град ..., чији је пуномоћник Драгица Младеновић адвокат из ..., против извршног дужника Републике Србије, Високи савет судства, Привредни суд у Лесковцу, коју заступа Државно правобранилаштво, одлучујући о ревизији извршног повериоца изјављеној против решења Основног суда у Лесковцу Ипв И 1749/22 од 24.11.2022. године, на седници одржаној 07.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији извршног повериоца изјављеној против решења Основног суда у Лесковцу Ипв И 1749/22 од 24.11.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија извршног повериоца изјављена против решења Основног суда у Лесковцу Ипв И 1749/22 од 24.11.2022. године.

Образложење

Решењем о извршењу јавног извршитеља ИИ 1106/22 од 01.09.2022. године, ставом првим изреке, одређено је извршење на основу правноснажног и извршног решења Привредног суда у Лесковцу Р4 ст 2792/20 од 15.11.2021. године ради наплате трошкова поступка од 9.000,00 динара и трошкова извршног поступка.

Решењем Основног суда у Лесковцу Ипв И 1749/22 од 24.11.2022. године, ставом првим изреке, преиначено је означено решење у делу одлуке о трошковима поступка извршења, који су утврђени на износ од 12.300,00 динара, док је захтев одбијен до износа трошкова од 21.300,00 динара. Ставом другим изреке констатовано је да у осталом делу решење о извршењу остаје неизмењено.

Против правноснажног другостепеног решења извршни поверилац је благовремено изјавио ревизију, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку (посебна ревизија).

Врховни суд налази да у конкретном случају по питању трошкова поступка не постоји потреба за разматрањем правних питања у интересу равноправности грађана, која се наводи као ревизијски разлог, нити за разматрањем питања од општег интереса,

као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, те да сходно томе нису испуњени услови за одлучивање о ревизији извршног повериоца као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, због чега је одлучено је као у ставу првом изреке, на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 420. став 6. ЗПП и члана 39. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“ 106/15, 54/19), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 27. став 3. Закона о извршењу и обезбеђењу, који садржи специјална правила поступка извршења, прописано је да против правноснажног решења нису дозвољени ревизија, нити понављање поступка.

Како је побијаним другостепеним решењем одлучено у поступку извршења у коме је према члану 27. став 3. Закона о извршењу и обезбеђењу искључено право на изјављивање ревизије, то је ревизија извршног повериоца недозвољена у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и као таква одбачена ставом другим изреке, применом члана 413. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП.

Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић